

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Den hellige Green

Citation: Ingemann, B. S.: "Den hellige Green", i Ingemann, B. S.: *Procne*, Boas Brünnich, 1813, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann05tom-shoot-workid54856/facsimile.pdf> (tilgået 17. oktober 2021)

Anvendt udgave: Procne

Den hellige Gress.

(En Legende.)

Efterat Synden var kommen ind i Verden formædelt et Menneske, og Døden formædelt Synden, traadte Livets Engel en Dag for den Almægtiges Throne og sagde:

Hver! du bød mig med Falken i Haand at føre de Sjæleiland, som strandte paa mine Kyster, og jeg har adlydt; men se! en anden Land, stærkere end jeg, bortriver atter de Ulykkelige, naar de i Nøden klynge sig til hinandens Bryst; alle vegne staaer han med mørkt Maaen, og bortskræmmer den flakkende Slæde; og min Falker udpuser han, som en Rattens Storm, og i Mulmet fører han dine ærne Sjæle over fremmede Bølger, langt bort i det uvisse Fjerne.

Smilende hørte den Allgode Engles Tale, og sagde:

Døden er min Tjener som du, og udøver tro sin Herres Villie; men mørkt staaer han i Forgyngelighedens Land, den gode Engel: thi den blege Synd er hans Forslænger, og med Taarer modtages han af Menneskens Børn. Grædende blev de hentastet paa de nøgne Brodder, og Børnene græde atter, naar en alvorlig Ven løfter dem fra Jorden, og bærer dem til deres Fader. Dog — det vide de ikke, og derfor stirre de frygtfuld mod det ubetjente Fjerne; men jeg vil give dem et Tegn. Livets Engel gik du til det gamle Paradis! bryd en Gress af det evige Livestræ, og plant den i Forgyngelighedens Land, at dens Duft kan vederqvæge de frygtfulde Sjæle!

Saa talede Herren og Engelen adlod. —

Endnu staaer paa Jorden den hellige Gress, og naar den vades af de Frommes Taarer, dufter den lifligt i paradisisk Bellugt. Religion have Menneskene kaldt den, og i Sorgens og Dødens Stund vederqvæger den Sjælen med Duften af det evige Livs Blomster.